

Csapó Endre

Méltatlan viselkedés egy világhatalomhoz

Megjelent a Magyar Élet 2014. augusztus 21-i számában

A magyar nép kívánja a függetlenséget, történelmi tudatából kitörölhetetlen a Mohácselőtti évszázadok független magyar állam képe. Ebben a tudatban vívta függetlenségi harcait minden lehetséges módon évszázadokon keresztül. Erről az igényéről akkor sem mondott le, amikor szembesült azzal a ténnyel, hogy az évszázados küzdelmekben megfogyatkozott népi állaga már kevésnek bizonyul a magyar királyság területe védelmére. A Kiegyezés néven ismert kompromisszum tette lehetővé a történelmi ország de jure szuverenitása megtartását egy rendkívül prosperáló időszakban. A megoldás állóképességnek bizonyult, a Monarchia védekezésére is képes volt a négyéves háború végéig. Az amerikai beavatkozás döntötte el Európa sorsát, a történelmi Magyarország is áldozatul esett a kontinentális méretű átalakításnak.

A megmaradt országtörzs negyedszázados története a szívós nemzeti élniakarás nagyszerű példája. Arra a rövid idősakra a nemzetállamokra szétszaggatott Európában még létező alakzat volt a szuverén állami lét. Mind a szívós helytállás, mind a függetlenség elnyerése és megtartása érdekében a Horthy-kormányzóság idején felmutatott erényes és erélyes bátorság méltán ad követendő példát a jelenlegi nemzeti kormányzatnak, és azt támogató magyar népnek.

Átszenvedve 45 évi szélsőséges kollektív elmélet megvalósítására törekvő párturalmat, most – két évtizedes előkészítés után – újabb megpróbáltatás időszaka körvonalazódik. A nagyon sikeres, és a magyar nép számára sokáig kívánatos nyugati életforma veszélyes átalakuló szakaszba lépett. Ismét egy szélsőséges elmélet megvalósítására törekvő irányzat bontakozik ki.

A világon egy valami változatlan, az, hogy idővel minden megváltozik. Minden irányzat nemes eszmékkal lép a nyilvánosság elé, megkapja a vonzó elnevezést (liberalizmus például), az népszerűvé válik, mindenki magára ölti, és annak védelmében tevékenykedik. Idővel az érdekek szövődményében a tartalom megváltozik. A szabadságot, ami egykor felszabadított, felváltja olyan erők szabaddá válása, ami újratermeli a zsarnokságot. A XX. század emberének ezt nem kell megmagyarázni.

Orbán Viktor tusványosi előadásával kapcsolatban írta ide illően **Kelen-völgyi Imre** az alábbiakat:

„Orbán Viktornak és az emberiségnek nem ezzel a liberalizmussal van baja. Létezik ugyanis egy másik liberálisizmus, amelynek gyökerei nem a keresztény individualizmusból kifejlődött neoindividuális filozófusok eszmefuttatásaiban találhatók, hanem az angolszász értelmezésű neoliberalizmus szabadosságában. Ezt a tényt a monetarizmus és a globalizmus egyik Nobel-díjas (1974) atyja, **Friedrich August von Hayek** félreérthetetlenül kifejezésre juttatja. Leszögezi, hogy az angolszász liberalizmusnak az európai felvilágosodási folyamathoz és a francia forradalom liberalizmusához semmi köze.”

Fricz Tamás is ezt vette észre:

„Orbán Viktor tusnádfürdői beszédének egészéből fehérenfeketén kiderül, hogy ő nem a liberalizmus vagy szép magyar szóval szabadelvűség klasszikus, emberi jogi és szabadságalapú értékeitől kívánja »megtisztítani« a demokráciát, hanem a modern kori, a piac és az egyéni érdek mindenhatóságát hirdető liberalizmust látja zsákutcának – joggal. Orbán erről a neoliberalizmusról beszélt kritikusan Tusványoson, amikor felsorolta, hogy a liberalizmus nem védte meg Magyarországon a nemzeti vagyont, nem hozott létre nemzetközösséget, eladósította az embereket stb. Vagyis: a neoliberalizmus a közösségelv (nemzetelv) minimumát sem teljesítette.”

Mindezek ellenére – mint tudjuk – a neoliberális világ felmordult. Ami ellensége van Orbánnak és az általa képviselt nemzeti érzésnek országon belül, az mind rázúdult. És – talán itt a bizonyítéka a hazai baloldal nemzetközi szervezettségének – a felháborodás azonnal elindult szökőárként körbefutni a világon minden tájékoztatási és politikai vizeken.

Hogyan működik ez?

A !!444!!! nevet viselő internet közlőny beszámol az Orbán-gyűlölet legfőbb agitátorának **Charles Gati** (egyor Gáti Károly) amerikai egyetemi professzornak a tevékenységéről. Gatról tudni kell, hogy egyike azoknak az Amerikába elszármazottaknak, akik ellátják az USA adminisztrációt mindazzal amit tudni akarnak Magyarországról. Ezek egytől-egyig szakértői a rosszindulatú félretéjékoztatásnak, mindannak, amit csak össze lehet hordani a magyarok ellen. Most abból a néhány mondatból fogalmaznak meg terhelő magyarázatokat az amerikai politika számára, amiket Orbán Viktor mondott Erdélyben.

A közlőny szerkesztője **ujpeter** így vezeti be ismertető írását:

„Orbán a világ legnagyobb szélkakasa. Most éppen elputyinizálódott. Előbb-utóbb oda kéne neki csördíteni. De hogyan?” Beszámolója címe: Ezúttal Charles Gati biztatja Amerikát Orbán-ellenes lépésekre.

„A tusnádfürdői beszédet Gati kábé úgy értékeli, ahogy a többi egyesült államokbeli kommentátor a New York Times-tól a Washington Post-ig : – Orbánnak elege van a Nyugatból, a nyugati típusú (liberális) demokráciából, és az Oroszország, Szingapúr, Kína, Törökország fémjelezte illiberális vagyis minimum féldiktatórikus modellt tekinti példának. Gati szerint Orbán illiberális, autokratikus, nacionalista, kvázi-putyini állam kiépítésére törekszik, tudatosan lebontja a demokrácia intézményeit.”

Az Egyesült Államok tájékoztató ipara és kormánya kizárólag baloldali, lehetőleg liberalista magyaroktól, egykori magyar amerikaiaktól fogad el véleményt, aminek minden jel szerint hitelt ad. Ellenőrizetlenül fogad és tényként kezel budapesti elvtársak által megfogalmazott következtetéseket. A Foreign Affairs című folyóirat a Council of Foreign Affairs (CFR) hivatalos lapja. A CFR közismerten folyamatos ellenőre és elméleti kimunkálója már egy évszázada az amerikai külpolitikának. Amit abban olvasunk, azt fogjuk hallani az amerikai elnöktől és külügyi szervektől.

Olvassuk ismét a !!444!!! közlőnyt:

„Hiába bizonygatják az ellenkezőjét Orbán Viktor nyugati rajongói, a magyar miniszterelnök tusványosi beszédében nemcsak a liberális társadalmi felfogást, hanem általában, fékestül, ellensúlyostül az egész politikai liberalizmust vetette el – írja a Foreign Affairs-ben megjelent cikkében **Jan-Werner Müller**, a Princeton Egyetem politológia-professzora.

Müller szerint 2010-es hatalomra kerülése óta Orbán korlátozta a sajtószabadságot, szisztematikusan bontotta le a hatalmát korlátozó alkotmányos garanciákat, a gazdaság javát pedig Fidesz-közeli oligarcháknak játszotta át. ... Az éj közepén, erős rendőri biztosítás közepette emeltek emlékművet a második világháborús megszállásnak, amiben Magyarországot áldozati szerepben ábrázolják, elhallgatva az ország felelősségét a holokausztban. Különadóval próbálják ellehetetleníteni az utolsó nagy tévéadót, ami még nem a kormány propa-gandáját szajkózza.

Orbán most mégis elég erősnek érzi magát ahhoz, hogy már messiásként és hittérítőként lépjen fel. Értelmezésében a világ fordulóponthoz érkezett: lejárt a liberális demokrácia kora.

Tanulni pedig a keleti nagymestertől, Putyintól akar. Hozzá hasonlóan ő is a nacionalizmus felkorbácsolásával igyekszik elterelni a figyelmet a gazdasági nehézségekről.

Az EU-nak meg kell értenie, hogy Orbán kihívása komolyabb veszélyt jelent Európára a gazdasági válságnál, mert Orbán az alapvető európai értékeket támadja. Orbán Putyin trójai falovaként széttépheti az egységes Európát.” (Moscow’s Trojan Horse, In Europe’s Ideological War, Hungary Picks Putinism, 2014. August 6.)

Mindez méltatlan egy nagyhatalomhoz, amely a világ vezetésére vállalkozott.